

C184 – BUI12

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

18 maart 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de aanbevelingen van het Vredesinstituut over de uitvoering op Vlaams niveau van VN-resolutie 1325	1
Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de kennis van het Nederlands bij Belgische diplomaten in het buitenland	3

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Vraag om uitleg van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de aanbevelingen van het Vredesinstituut over de uitvoering op Vlaams niveau van VN-resolutie 1325

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de adviesnota over de vraag hoe het Vlaamse beleid uitvoering kan geven aan VN-resolutie 1325 van de Veiligheidsraad, vermeldt het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie een aantal aanbevelingen. Het Vlaamse beleid zou zowel intern, bilateraal als multilateraal een bijdrage kunnen leveren tot de implementatie van de resolutie. Het Vredesinstituut vermeldt onder andere de betere vertegenwoordiging van vrouwen in diplomatieke functies, meer aandacht voor de problematiek van vrouwen en gewapende conflicten en de toezichthoudende rol als donor om het genderperspectief te integreren.

Het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking zou gender als beleidsoverschrijdend en prioritair actieveld meer kunnen waarderen en projecten van internationale organisaties kunnen steunen die zijn gericht op de rol van vrouwen in gewapende conflicten.

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken van de uitvoering van VN-resolutie 1325 op Vlaams beleidsniveau? In welke mate zal het Vlaamse buitenlandse beleid met de aanbevelingen van het Vredesinstituut rekening houden? Welk tijdsplan wordt gehanteerd? Welke budgettaire gevolgen zijn hieraan verbonden?

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze vraag ligt in het verlengde van een resolutie die het parlement bij het begin van de legislatuur heeft goedgekeurd. Daarin wordt de Vlaamse Regering gevraagd een aantal aspecten van de VN-resolutie uit te voeren. De regering wordt onder meer gevraagd werk te maken van de bemiddelende rol die vrouwen kunnen vervullen in vredesprocessen, oorlogssituaties en periodes van heropbouw na oorlogen. In welke mate is opvolging gegeven aan die resolutie?

De voorzitter: Mevrouw Smet heeft het woord.

Mevrouw Miet Smet: Ik heb maar één vraag: wat is het respectieve aandeel van vrouwen en mannen bij de Vlaamse diplomaten?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ga ervan uit dat de eerste vraag van mevrouw Hoebeke peilt naar het eigen beleid, en dus ten dele gaat over mijn bevoegdheden inzake bestuurszaken.

U weet dat de man-vrouwproblematiek een Vlaamse beleidsprioriteit is. Alle ministers besteden daar aandacht aan. Elke minister heeft een aantal engagementen aanvaard. De Vlaamse Regering streeft naar een positieve genderbalans in haar personeelsbeleid. Dat is ook een van de prioriteiten in het gelijkheidsbeleid dat minister Van Brempt coördineert en aanstuurt.

Ik kan u de stand van zaken schetsen voor de Vlaamse administratie. Bij de Vlaamse overheid werken 46 procent vrouwen. Voor de topfuncties hanteren we het streefcijfer van 33 procent tegen 2015. Vandaag halen we 20 procent. In het middenkader hebben we een streefcijfer van 33 procent tegen 2010. Vandaag halen we daar 27 procent. Zowel in het middenkader als in het topkader hebben we een serieuze vooruitgang geboekt, al blijft aandacht ter zake nodig. De bepaling dat bij gelijke kwalificatie de ondervertegenwoordigde groep voorrang heeft, is al twee of drie keer toegepast bij topbenoemingen. Bij het middenkader moet, bij volgehouden inspanning, het percentage van 33 procent tegen 2010 kunnen worden gehaald.

Het spreekt voor zich dat deze beleidsproblematiek ook een internationale weerslag heeft, heel concreet ten aanzien van het Vlaamse buitenlandse beleid. Het voorkomen, beheersen en beslechten van conflicten is in wezen echter onderdeel van het veiligheidsbeleid dat duidelijk onder de bevoegdheden valt van de federale, de supranationale en de internationale overheden en organisaties.

Ik vind het niettemin belangrijk om, waar mogelijk, ook in het Vlaamse buitenlandse beleid te investeren in de ondersteuning van vredesbevorderende initiatieven. Op die manier kon Vlaanderen al duidelijke maatregelen nemen voor en signalen geven aan volkeren in conflictgebieden, of gewezen conflictgebieden, die vaak in moeilijke omstandigheden het maatschappelijke weefsel in brede zin moeten heropbouwen.

Bij wijze van voorbeeld kan ik volgende concrete en relevante initiatieven geven, die rechtstreeks of onrechtstreeks bijgedragen hebben tot de verwezenlijking van de doelstellingen van VN-resolutie 1325. Sinds 2002 financiert de Vlaamse Regering stages voor in Vlaanderen afgestudeerde jongeren bij multilaterale

organisaties. In dit stagefinancieringsprogramma streef ik naar een positieve genderbalans. Ik heb dat beleid voortgezet. In de mate van het mogelijke heb ik daarbij uitvoering gegeven aan VN-resolutie 1325.

Op basis van het nieuwe stagefinancieringsprogramma hebben we van 1 januari 2007 tot 21 augustus 2007 stages gefinancierd voor 12 vrouwen en 9 mannen. In 2006 waren de mannen nog nipt in de meerderheid. In 2008 wordt het stagefinancieringsprogramma voortgezet en zal ik dus verder uitvoering blijven geven aan VN-resolutie 1325. In 2009 gaan we dit programma evalueren.

We gaan ook na of een samenwerking met de universiteiten en hogescholen mogelijk is om de studenten nog beter te informeren over de mogelijkheden van het Vlaamse stagefinancieringsprogramma. Concreet werd met de VVN (Vereniging voor de Verenigde Naties) en VLEVA (Vlaams-Europees Verbindingsagentschap) afgesproken om hierover jaarlijks een evenement te organiseren voor de universiteiten. Er is ook een nieuwe informatiebrochure opgesteld.

Via het United Nations Development Fund for Women (UNIFEM) heb ik een bijdrage geleverd aan het project 'Promoting women's role in peace building and dialogue in Northern Iraq'. Zoals uit de benaming van het project blijkt, tracht UNIFEM de Iraakse vrouwen en de rol die zij kunnen spelen in de reconstructie van Irak te bevorderen. Op de begroting van 2006 werd in dit kader een subsidie van 96.329 euro toegekend.

UNIFEM is een organisatie die op dit vlak al enige ervaring opgebouwd heeft. Ze is sinds 2001 actief in Irak en heeft sindsdien verschillende activiteiten in de regio ontplooid. Zo stond UNIFEM de Iraakse vrouwen reeds bij via de Algemene Federatie van Iraakse Vrouwen onder de regering van Saddam Hoessein.

In de steun aan UNAIDS in Mozambique gaat de aandacht naar vrouwen die het slachtoffer zijn van geweld. Net als reeds het geval is met UNAIDS zal ik binnenkort aan de Vlaamse Regering een samenwerkingsakkoord met de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) voorleggen, met een looptijd van vier jaar. Ook in dat samenwerkingsakkoord zal specifieke aandacht gaan naar de doelgroep van vrouwen en meisjes.

De projecten van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) die door de Vlaamse overheid gesteund worden, hebben eveneens een sterke genderdimensie. Ten aanzien van Zuid-Afrika, een van de partnerlanden in de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking, heb ik het project 'Capacity-building for Gender-sensitive Delivery of Government Services' gefinancierd voor een bedrag van 200.000 euro. Het project tracht gendergevoelig overheidsbeleid te bevorderen. Het draagt bij tot de opleiding van vrouwelijke ambtenaren, opdat vrouwen volwaardig kunnen deelnemen aan het sociaal overleg en de democratie op de

werkvloer. Het is gestart in 2006 en eindigt in april van dit jaar. Nog in dat verband, wordt in Oost-Europa steun geboden voor de training van vrouwelijke vakbondsleden, opdat vrouwen hun sociale rol op de werkvloer en in het sociaal overleg zouden kunnen vervullen.

Mevrouw Smet, het Vlaamse 'diplomatieke korps' bestaat momenteel inderdaad enkel uit mannen. Het beleid van de secretaris-generaal (mevrouw Diane Verstraeten), die nu met pensioen gegaan is, was echter heel gendervriendelijk en -gevoelig. In het Departement internationaal Vlaanderen zijn dan ook heel wat vrouwen actief, maar het hele diplomatieke korps bestaat vooralsnog uitsluitend uit mannen. Er komen momenteel wel twee betrekkingen vrij, en er staan nu ook vrouwen op de wervingslijst, die dus mee zullen kunnen kandideren.

In het stagefinancieringsprogramma zitten, zoals gezegd, heel wat vrouwelijke deelnemers. Op bilateraal vlak heb ik er al op gewezen dat gender opgenomen is als transversaal thema. Het is ook een specifiek aandachtspunt in onze strategienota's voor Mozambique en Zuid-Afrika. We zullen hier bij de financiële, technische en logistieke ondersteuning van opleidingen en educatiepakketten in verband met seksegerelateerde thema's verder rekening mee houden.

Vlaanderen heeft gender als transversaal thema geïntegreerd in de oproep voor de subsidiëring van projecten met betrekking tot ontwikkelingseducatie. In 2005 zijn negen projecten, waarvan twee in verband met kinderrechten, geselecteerd. In 2006 zijn zes projecten, waarvan een in verband met de mensenrechtenproblematiek, geselecteerd. Gender is hierbij uitvoerig aan bod gekomen. In 2007 zijn zes projecten geselecteerd. Hier waren geen genderspecifieke projecten bij. Dit belet overigens niet dat de projecten wel degelijk aandacht besteden aan de positie van de vrouw in het Zuiden. Dit geldt hier immers als een algemeen perspectief.

De budgetten voor noodhulp bieden Vlaanderen eveneens de mogelijkheid een bijdrage te leveren. De meeste noodhulp heeft de slachtoffers als doelgroep. Hierbij wordt uiteraard geen onderscheid naar geslacht gemaakt. Op dit ogenblik verwachten we echter een specifiek dossier met betrekking tot de problematiek van seksueel geweld tegen vrouwen en kinderen.

Vlaanderen financiert een aantal multilaterale programma's en projecten. Het gaat hier om bijdragen aan projecten van de UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization), de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO), de Wereldhandelsorganisatie (WHO) en UNAIDS. Op deze manier tracht Vlaanderen bij te dragen tot de implementatie van VN-resolutie 1325. In Mozambique gaat UNAIDS specifiek in op de problematiek van de vervrouwelijking van hiv en aids.

Hierbij wordt aandacht besteed aan vrouwen die het slachtoffer van huiselijk geweld zijn én aan de stigmatiseringsproblematiek. Het United Nations Development Fund for Women (UNIFEM) heb ik daarnet al vermeld. In de loop van 2008 zal een nieuwe subsidie aan de WGO worden toegekend om in Zuidelijk Afrika een project met betrekking tot de reproductieve gezondheidszorg uit te voeren. In het kader van dit project zal specifiek aandacht aan de band tussen vrouwen en seksueel geweld worden besteed. De IAO is actief in Oosten Centraal-Europa. Het gaat hier vooral om de training van vakbondsleden om de discriminatie van vrouwen op de werkplek aan te pakken. Ik denk dat ik hiermee een volledig overzicht heb gegeven.

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord. Ik heb gemerkt dat met betrekking tot de implementatie op de eigen werkvloer voor het einde van de legislatuur nog een en ander moet gebeuren. Ik heb zelfs sterk de indruk dat het behalen van bepaalde streefcijfers, die op zich nog een zekere ruimte laten, de grenzen van de huidige legislatuur zal overschrijden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Wat dit laatste punt betreft, wil ik erop wijzen dat het doelgroepenbeleid een van mijn prioriteiten is. Het gaat hier om een specifieke problematiek. Volgens mij hebben we in de loop van deze legislatuur al heel wat vooruitgang geboekt. Ik blijf hier zorg voor dragen.

Dat geldt tevens voor het punt dat mevrouw Miet Smet heeft aangehaald. Het ging om een bestaande toestand. Ik hoop dat op dit vlak wijzigingen zullen optreden. Iemand moet de eerste zijn.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: De dames in deze commissie zullen deze zaak in de gaten blijven houden.

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke, dit hoeft niet noodzakelijk enkel door de dames te gebeuren.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de kennis van het Nederlands bij Belgische diplomaten in het buitenland

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, u hebt er bij een vorige gelegenheid al eens op gewezen dat u het zich moeilijk kunt inbeelden dat een Deen die ergens in Afrika met een vraag om hulp naar zijn ambassade trekt of belt, het zou pikken niet in het Deens te worden onthaald. Ik denk dat dit voor mensen van de meeste nationaliteiten geldt. Mensen richten zich niet zelden in probleemsituaties tot hun ambassade. Los daarvan is het onbetamelijk indien iemand daar niet in zijn eigen taal terecht kan. Ik weet zeker dat onze Franstalige landgenoten het ongehoord zouden vinden indien ze op een Belgische ambassade in het buitenland zouden worden onthaald door een eentalig Nederlandstalig personeelslid dat geen woord Frans begrijpt, laat staan Frans zou kunnen spreken. Voor alle duidelijkheid, dit laatste is natuurlijk een zeer fictief voorbeeld.

Ik stel vast dat Vlaanderen veel in het onthaal van anderstaligen investeert. Sommige openbare diensten balanceren hierbij op het randje van het wettelijke. Sommige gemeenten en OCMW's schakelen zelfs tolken in. De Belgische overheid slaagt er echter niet in de wettelijke tweetaligheid van haar diensten in het buitenland te verzekeren.

Uit het antwoord dat minister De Gucht een aantal weken geleden op de mondelinge vragen van de heren Van den Eynde en De Croo heeft gegeven, blijkt dat de Belgische overheid hiertoe zelfs geen inspanningen wil leveren. Er zijn geen centen om tweetalig personeel aan te werven. Minister De Gucht blijkt er trouwens ten onrechte van uit te gaan dat contractueel personeel niet aan de taalwetgeving moet beantwoorden. Hij heeft getracht de situatie te vergoelijken. Indien het niet anders zou kunnen, zouden de receptionisten of telefonisten er wel statutair personeel bij halen. Het statutair personeel zou in principe immers tweetalig moeten zijn.

We weten dat het in de praktijk helemaal anders verloopt. Ik kan me trouwens moeilijk inbeelden dat de verantwoordelijke voor het onthaal de ambassadeur of de ambassaderaad vraagt even in te springen telkens iemand in het Nederlands aanklopt of belt. Het is trouwens maar de vraag of die mensen daar op dat ogenblik aanwezig zijn.

Op 9 oktober 2007 heb ik de minister al een vraag om uitleg over dit onderwerp gesteld naar aanleiding van een in de loop van vorige zomer door een krant georganiseerde steekproef. Uit die steekproef bleken de onthaalverantwoordelijken in slechts twee van tien Belgische ambassades over voldoende kennis van het Nederlands te beschikken. De minister heeft toen verklaard dat hij niet meteen stappen wilde zetten. Hij wilde op de vorming van een nieuwe federale regering wachten om de minister van Buitenlandse Zaken aan te spreken. Hij heeft toen

trouwens gesuggereerd dat vragen over dit onderwerp best in het federale parlement zouden worden gesteld. Hij heeft tegelijkertijd ook beloofd de situatie opnieuw ter sprake te brengen indien de bevoegde federale minister dergelijke vragen niet positief zou beantwoorden.

Mijnheer de minister, we zijn ondertussen zo ver. Ik neem aan dat u op de hoogte bent van het antwoord dat minister De Gucht de heren Van den Eynde en De Croo heeft gegeven. Hoe wilt u hierop reageren? Ik citeer het antwoord dat u op 9 oktober 2007 hebt gegeven: "Ik wil wachten tot er een nieuwe minister is en tot die ook daarop is aangesproken. Ik wil dat afwachten. Ik vind het logisch dat die eerst in het federaal parlement wordt aangesproken. Hij wil misschien een strikt beleid voeren." De mondelinge vragen zijn ondertussen gesteld en allesbehalve positief beantwoord. Er komt geen strikt beleid. Integendeel, de huidige situatie blijft bestaan.

U hebt minister De Gucht indertijd zelf al een brief over dit onderwerp gestuurd. Die brief is onbeantwoord gebleven. Wat zult u nu doen? Vindt u dit onderwerp te pietluttig om verdere stappen te zetten? Ik vind dat alvast niet. Het gaat me niet enkel om het principe, dat op zich overigens al belangrijk genoeg is. Het gaat me tevens om de praktische gevolgen voor Vlamingen die in het buitenland worden geconfronteerd met personeel van hun ambassade dat geen Nederlands spreekt of begrijpt. Ik ben het voor een keer eens met de heer De Croo. Hij heeft erop gewezen dat de talenkennis in de ambassades van levensgroot belang kan zijn.

De voorzitter: De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones: Mijnheer de voorzitter, ik wil me principieel bij deze vraag om uitleg aansluiten. Deze kwestie is niet louter van symbolisch belang. Ik heb zulks zelf ondervonden in Burundi. Ginds bleek het nodig in de rangorde op te stijgen om te worden bediend. Uiteindelijk is het verlies van mijn visum, want daarover ging het, perfect opgevangen. De dienstverlening was evenwel niet tweetalig.

Mijnheer de minister, ik weet niet wat u hier precies aan kunt doen. Voor mij blijft dit een belangrijk aandachtspunt. Ik wil hier evenwel een ander punt onder uw aandacht brengen. Het blijft me storen dat de berichten van de Nederlandse ambassadeur aan Vlaamse volksvertegenwoordigers in het Engels of in het Frans zijn. Deze talen blijven als diplomatieke talen gehanteerd worden. Dat is te gek om los te lopen. Misschien dat hier in het kader van de vernieuwde relaties tussen Vlaanderen en Nederland verandering in komt. Het lijkt me niet verboden voor een Nederlandse ambassadeur om een andere taal te gebruiken. Wanneer hij zich tot Nederlandstaligen richt, zou hij toch minstens het Nederlands mogen gebruiken. Ik denk niet dat dit op diplomatiek vlak op een groot veto zou stuiten.

De heer Karim Van Overmeire: Wat de Nederlandse ambassadeur betreft, heeft de heer Loones gelijk. Op dit vlak zitten we echter met een jammerlijk precedent. Toenmalig minister-president Dewael heeft de verschillende ambassadeurs, waaronder ook die van Nederland, eens een brief in het Engels over hun taalgebruik gestuurd. De Nederlandse ambassadeur heeft hierop fijntjes gevraagd hoe we van hem kunnen verlangen dat hij het Nederlands zou gebruiken indien we hem zelf in het Engels aanschrijven.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik heb wel de vraag van mijnheer Van den Eynde teruggevonden, maar niet de mondelinge of schriftelijke vraag van de heer De Croo. Uw vraag bevatte immers geen referentie en de tijdsperiode was te kort voor nader onderzoek. Ik neem aan dat wat u zegt klopt, en dat Herman De Croo zich schaarde bij degenen die het problematisch achten dat er in een aantal Belgische ambassades in het buitenland geen Nederlands wordt gehanteerd aan het onthaal.

Ik heb al in een vorig antwoord gezegd dat ik het eens ben met uw stelling: het is ongehoord dat het Nederlands niet gebruikt wordt in de Belgische ambassades, want dat zou elementair moeten zijn. Ik ben dan ook blij dat iemand als Herman De Croo dit standpunt inneemt. Het Nederlands is bovendien de officiële taal van de meerderheid van de inwoners van dit land. De Vlaming in het buitenland moet bij het onthaal op zijn ambassade te woord gestaan worden in zijn taal.

Mijn beperktere ervaring met onze buitenlandse posten leert dat dit niet onverenigbaar is met het streven naar lokaal personeel. In het antwoord van federaal minister De Gucht lees ik immers dat om budgettaire redenen lokaal personeel wordt aangeworven. Mijn, weliswaar beperktere, ervaring leert mij dat het werven van lokaal personeel niet onverenigbaar is met de voorwaarde dat de mensen Nederlands praten. Ik geef u het voorbeeld van de ondersteuning van onze Vlaamse vertegenwoordiging in Wenen en in Warschau. Die mensen zijn respectievelijk Oostenrijks en Pools, maar ze hebben een heel goede kennis van het Nederlands. Ook in Praag en Boedapest werden lokale mensen aangeworven die tevens uitstekend Nederlands spreken.

Uw vraag slaat niet op de kennis van het Nederlands van Belgische diplomaten. Op dat vlak heb ik een bredere ervaring en ik constateer dat de Belgische diplomaten, ook als ze van de Franse taalrol zijn, uitstekend Nederlands spreken en tweetalig zijn. Ik heb daarover nooit klachten moeten uiten.

In het verleden heb ik inderdaad een brief gestuurd naar minister De Gucht, maar die ging over een andere

problematiek, namelijk over een uitnodiging in het Frans door een van onze ambassades. Ik heb toen een brief gestuurd, maar ik heb er geen antwoord op gekregen. Over deze problematiek heb ik nog geen brief gestuurd, want ik heb, zoals nog een aantal mensen, gewacht op de vorming van de definitieve regering. Eenmaal ik weet wie de minister bevoegd voor het buitenland is – en ik veronderstel dat dit eerstdaags het geval is – kan deze problematiek aangekaart worden. Ik zal dan meedelen wat er hier in het Vlaams Parlement over gezegd wordt en ook wat mijn standpunt is. Ik denk inderdaad dat dit probleem belangrijk genoeg is om aan te kaarten, ook al moet ik opnieuw verwijzen naar mijn vorig antwoord: de controlerende functie van de federale minister voor Buitenlandse Zaken ligt natuurlijk bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Ik ben bijzonder vereerd dat u me daarover vragen stelt, maar ik kan uiteraard niet zelf de federale minister interpellieren.

Wat de bijkomende problematiek betreft die de heer Loones aankaart, stel ik vast dat heel wat buitenlandse ambassades in ons land niet het Nederlands hanteren in allerlei uitnodigingen. Telkens opnieuw en doorgaans met goed gevolg stuur ik een vriendelijk briefje terug om in te gaan op de uitnodiging of om me te verontschuldigen, waarbij ik erop wijs dat het Nederlands de officiële taal is van de Vlamingen. Heel vaak krijg ik daar een positieve reactie op. Ik heb overigens van de Nederlandse ambassade geen uitnodigingen of briefwisseling ontvangen in een andere taal dan het Nederlands.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik heb de uitspraak van de heer De Croo uit een artikel in Het Laatste Nieuws gehaald. Ik heb het getoond aan de collega's van Open Vld, die even verbaasd waren als ikzelf.

Minister Geert Bourgeois: Ik heb het artikel in kwestie ook gelezen maar ik heb de eigenlijke vraag niet. Ik ken u als iemand die zijn dossiers altijd uitstekend voorbereidt. Ik had dan ook gehoopt dat u de vraag zou hebben. Ik ga ervan uit dat uw bron correct is.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, u stelt terecht dat het wel degelijk mogelijk is om ook lokaal personeel te werven dat Nederlandskundig is. Het gaat niet over het diplomatiek personeel, dat is een andere discussie, maar over het onthaalpersoneel. Misschien moet u inderdaad uw ervaringen meedelen aan uw federale collega. Ik stel voor dat u deze keer een tandje bijsteekt en het niet laat bij een al dan niet onbeantwoorde brief aan minister De Gucht. U zegt dat die controlerende functie niet uw bevoegdheid is. Dat is inderdaad zo. Ik hoor echter telkens opnieuw in deze commissie dat de Belgische diplomatie een emanatie is

van de verschillende segmenten van deze federale deelstaten, dus ook van de deelstaten. Het betreft hier dus wel degelijk een aangelegenheid die u en ons aangaat. Ik wil er dan ook op aandringen dat u zich deze keer niet beperkt tot een brief maar deze aangelegenheid te berde brengt op een passend forum. Ik had daarbij gedacht aan de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid.

Minister Geert Bourgeois: Ik zal dat initiatief nemen zodra de federale regering gevormd is. Ik heb een donkerblauw vermoeden dat de huidige minister ook de toekomstige minister van Buitenlandse Zaken zal zijn. Het gaat hier over een Belgische diplomatieke vertegenwoordiging waarbij het Nederlands een officiële taal is. Dat is voor mij het hoofdargument.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Ik neem aan dat u de eerstkomende regering als de definitieve regering beschouwt?

Minister Geert Bourgeois: Dat is ook voor mij vooralsnog niet helemaal duidelijk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
